

Vivenciem el Som-hi – ADDICCIONS

Història: La prova

Habilitat: Advocació i defensa

Eix: Addiccions

Resum: La Lida sempre té el mòbil a la mà: a l'autobús, a taula i fins i tot al bany. Quan no truca o envia missatges, s'entreté amb els videojocs. A la nit, a més, es queda llevada fins a altes hores perquè està enganxada a Internet o a la tele. L'Isa es comença a preocupar i decideix portar-la a la seu de Pantallers Anònims. La Lida ho troba exagerat, i per posar-se a prova entrega el seu mòbil a l'Isa durant un temps.

Personatges (6): Lida, Beto, Isa, Darío, cosina de la Lida i mare de la Lida

Escenaris: taxi, lavabo, habitació de la Lida, carrer i casa de la Lida

Escena 1. En un bus, la Lida parlant per telèfon amb la Isa, i en Beto dormint al seient del darrere

LIDA, *a la Isa:* A quina botiga ets? Impossible, estic molt lluny. *(Pausa.)* Decideix-ho tu... *(Pausa.)* Mira, fes-li una foto amb el mòbil i me l'envies, així et diré si m'agrada o no, el teu vestit, d'acord?

Escena 2. La Lida, al lavabo, parlant per telèfon amb en Darío

LIDA: No, Darío, t'equivoques, digues a l'Erika que ens veiem a les vuit. Si tu no hi vols anar, per tu faràs, noi. *(Pausa.)* Ara no emboliquis la troca per això, Darío. *(Pausa.)* Millor que en parlem després, ara estic ocupada, *ciao*.

Escena 3. De nit, la Lida parlant amb la seva cosina que viu a l'estranger per videotrucada, davant de l'ordinador

LIDA, *en veu baixa:* Aquí són les dotze de la nit, tothom està dormint.

COSINA, *preocupada:* Ves a dormir, que per a tu és molt tard!

LIDA, *en veu baixa:* No pateixis... no és la primera vegada.

COSINA: No cal que m'ho diguis, sempre et veig connectada fins molt tard.

LIDA: Au, cosina, que dormis bé! *(Pensament:)* De gent amb qui xatejar n'hi ha molta, a aquestes hores. *(Davant de l'ordinador:)* A veure quines novetats hi ha, per aquí...

Escena 4. La Lida i la Isa, caminant pel carrer

ISA: Lida, que cauràs...

LIDA, *jugant amb el mòbil mentre camina:* Que no!

ISA: Per què no deixes aquest joc per a un altre moment?

LIDA: No, no puc!

ISA: Em sembla que necessites ajuda.

LIDA, *una mica enfadada*: Ja sé travessar el carrer sola.

ISA, *de manera simpàtica*: No vull dir això... vull dir que necessites ajuda.

LIDA: Què?

ISA, *preocupada i contundent*: No pares mai! Sempre tens una pantalla al davant.

Escena 5. La Lida i la seva mare a casa

MARE LIDA, *preocupada*: Estic amoïnada pel teu pare...

LIDA: Que està malalt?

MARE LIDA: No ho sé.

LIDA: Doncs què?

MARE LIDA: És que la feina l'absorbeix completament...

LIDA, *mirant el mòbil i sense aixecar la vista*: Ja.

MARE LIDA: I tu estàs igual que ell, vols parar d'una vegada amb el telèfon?

LIDA, *mirant el mòbil i sense aixecar la vista*: Sí, sí, ja acabo!

Escena 6. La Isa i la Lida, caminant pel carrer

ISA, *cridant per què la Lida porta els cascs posats*: Ja hem arribat, Lida!

LIDA: Què?

ISA: Que ja arribem!

LIDA: Arribem a on? Què és això?

ISA: Un lloc molt important per a tu!

LIDA, *llegint a la façana de l'edifici*: Pantallers Anònims?

ISA: Aquí venen les persones addictes a les pantalles.

LIDA: Deu ser una broma, oi?

ISA: Clar que no, Lida!

LIDA: Que gairebé sempre estigui enganxada al mòbil o a internet no vol pas dir que sigui addicta.

ISA: No sé què dir-te.

LIDA: Perquè vegis que no és veritat: *(donant-li el mòbil)* té, et deixo el mòbil durant un temps.

ISA: Quant?

LIDA: Dos dies.

ISA: Com vulguis!

LIDA, *amb veu entusiasmada*: És un experiment! (*En pensament, trista:*) Oh, no sé què serà de la meva vida sense...

ISA: L'apago abans que comenci a sonar i em desesperi.

LIDA: D'acord, anem!

Al cap d'una estona caminant...

LIDA: Isa, saps si per aquí a prop hi ha un cibercafè?

ISA: No!

LIDA: Podem anar a casa meva per enviar uns missatgets?

ISA: Noo.

LIDA, *amb veu de pena*: Em deixes el teu mòbil per trucar a la mare?

ISA, *cridant*: No!

LIDA: Doncs llavors, què fem?

ISA, *fent referència a la Lida*: Aquesta sonada de cabàs que té els ulls vermells de xatejar, me l'emporto a passejar, ha ha ha.

LIDA: I no podríem anar a navegar?

ISA: Prou, Lida, ha ha ha.

Preguntes pel debat

- Quines coses importants de la vida creieu que s'està perdent la Lida estant tot el dia enganxada a les pantalles?
- Creieu que la Lida ha sobreestimat o subestimat el poder de les pantalles?
- Sabeu que és una addicció? Penseu que la Lida té una addicció? I el seu pare?
- I vosaltres, considereu que hauríeu d'anar amb la Lida a Pantallers Anònims? Per què sí, o per què no?
- Creieu que seríeu capaços de buscar ajuda, si fóssiu addictes a les pantalles?
- Creieu que en el vostre entorn social hi ha algú que us ajudaria a superar una addicció com la de la Lida? Qui seria aquesta persona? Per què?